

Felelős szerkesztő és kiadó: **Dr. MAYER OSZKÁR.**

III. Évfolyam.

Ujvidék, 1912. április 4. csütörtök

27. szám.

A zombori pénzügyigazgatóság kettéosztása.

A szabadkai sajtó egyik számottevő organuma, a „Bácskai Hírlap“, komoly küzdelmet indított meg a zombori pénzügyigazgatóság kettéosztása iránt, oly módon, hogy a pénzügyigazgatóság a Felsőbácska területét illető teendőinek ellátására Szabadkán egy külön pénzügyigazgatóság állíttassék fel. Nem vitatható el, hogy a pénzügyigazgatóság megosztása bizonyos gyakorlati előnyökkel lenne összekapcsolva, minthogy kétségtelen, hogy Bácsmegeye nagy kiterjedésénél fogva nem is lehetne indokolatlannak tartani, ha a vármegyének két pénzügyigazgatósága is lenne. De a kettéosztásnak törvényes akadályai is vannak, így elsősorban az 1889. évi 28. t. c. 3. §., amely kifejezetten a vármegyei törvényhatóságok területére rendeli a pénzügyigazgatóságokat és úgy intézkedik, hogy azok hatásköre a vármegye területén levő városi törvényhatóságokra is kiterjed. A törvény alapján tehát ez a kettéosztás végrehajtani nem lehet, mert a törvény ugyan felhatalmazza a pénzügyministert arra, hogy a belügyi kormányral egyetértőleg egy pénzügyigazgatóság hatáskörét több vármegye területére is kiterjesztheti, de már annak ellenkezője, hogy nevezetesen egy vármegye területén több pénzügyigazgatóságot állíthasson fel, a törvény nem nyújt alapot.

Egészen más volna a helyzet, ha, amiként az feltétlenül indokolt is lenne

és amire még alkalmissal vissza is térünk, maga a vármegye osztatnék ketté, mert ez esetben a kettéosztásnak természetes következménye lenne a pénzügyigazgatóság kettéosztása is, természetesen ez esetben az új pénzügyigazgatóság helye az új vármegye székhelyére esnék. Ezek után egyelőre másodrangú kérdés, hogy most mely város kapná az új pénzügyigazgatóságot, mert ez a kérdés meg lenne oldva nyomban, ha a megye kettéosztása és a székhely kérdése el lenne döntve.

Egy azonban bizonyos, hogy Szabadka ez esetben sem vindikálhatná magának joggal a megyei székhelyt és a pénzügyigazgatóságot, mert ha ez a kérdés aktuálisná válnék, mint ahogy alig is fog sokáig várni magára, akkor a székhely kérdését csak úgy kellene és lehetne megoldani, hogy a megosztott új megye központjába essék, ami semmiesetre sem lehet Szabadka, amely a megye szélén fekszik, hanem csak Ujvidék. Az Alsó és Felsőbácska területrészek természetes központja Zombor és Ujvidék lehetnek. Igaz, hogy Szabadka Ujvidéknél nagyobb, hogy állami közintézményeinek száma több, hogy mesterségesen vasuti gócponttá is tétetett, de Ujvidék geográfiai fekvése kedvezőbb, kereskedelme élénkebb és fejlődő képessége nagyobb, nem is szólva arról, hogy nemzeti szempontok is indokolták tennék a hivatalok szaporítását. Másrészt Zombor mellett a tradíció harcol és nem vitatható el, hogy a megye földrajzi fekvésénél fogva a város tényleg geográfiai központja a vármegyének.

Ez a kérdés, miként már fentebb is hangsúlyoztuk, ha a megoldás stádiuma

mába kerül, igazságosan csak gyakorlati szempontból valósítható meg. El nem lehet vitatni, hogy a pénzügyigazgatóság, valamint a vármegyei székhely is jelenleg a megye minden részéből nehezen közelíthető meg, például egy titeli vagy zsabylai félnek a vármegyei árvaszékhez eljutnia legalább is olyan fáradság és idővesztés, mintha Bécsbe kellene utaznia. A vármegye eléggé át van ugyan szöve vasuti hálózatokkal, de csupa helyi érdekű kisebb vasutakkal. Forgalma nehézkes, sok időmulasztással járó és bizony a megyei székhelyre való utazás és visszaútazás napokat is igénybevevő.

Ha tehát a vármegye kettéosztása és ezzel együtt a pénzügyigazgatóság megosztása is aktuális lenne, akkor az új vármegyét akként kell kihasítani és a székhelyt akként kell meghatározni, amint az a közönség részére könnyebben hozzáférhető. Aránytalanul kevesebb a költsége a feleknek, ha közel van a megyei székhely, de természetesen, hogy előbb adni egyik járásnak sem lehet valamit, még kevésbé szabad csupán valamelyik város kedvéért odatenni a székhelyt, mert ezt mindig oda kell helyezni, ahol az tényleg középontja a megyének.

A zombori sajtó Ujvidéket is bevonta ebbe a kérdésbe és habár Ujvidék még ezideig a pénzügyigazgatóság megosztásának eszméjével nem foglalkozott, mert egész helyesen csak a vármegye kettéosztása esetén tartaná ezt a kérdést aktuálisnak, mégis sietve kell rámutatni arra, hogy amennyiben a kettéosztás kérdése egyáltalán napirendre kerül, az új székhely helyét illetőleg Ujvidék aspirációi nemcsak nem túlzottak, hanem feltétlenül jogosak.

A BECSÜLET.

Binet Valmer.

Godard de Surras ur elegánsan, karját a karosszékre támasztva, nyugodt hangon olvasta a levelet, amelyet irt s amelyet ujjhegye közt tartott.

Az asztal másik oldalán Godard Raville ur hallgatott rá. A lámpa élénken világította be arcukat. Hasonlítotak egymáshoz. Mindkettő frakkot viselt, mindkettő fiatal volt. Hajuk simára festülve, bajuszuk angolosan s arcbőrük halavány az éjszakázástól.

Mikor Godard Surras bevégezte az olvasást, társára nézett. Godard Raville pedig megjegyezte:

— Igen jól van.

És a két fivér még soha ilyen közel nem volt egymáshoz lélekben, mint e pillanatban. Pedig amióta az atyai házat elhagyták, ugyanazon az uton haladtak s küzdelmük, ténykedésük, sőt talán gondolataik is azonosak voltak mindaddig.

E két Godard fiu egy kisvárosi közigazgatóság gyermeke volt, akit mindenki tisztel a vidéken. De ők többre vágyódtak ennél. Az egyik Surras

kisasszonyt, a másik Raville kisasszonyt vette nőül. A Surrasok régi nagy nemességből valók, Raville híres tanár. E két házasságban pénzt nem kaptak, de igen nagy tisztességet hozott ar rájuk. E két ambiciózus és nagyravágyó polgár előtt megnyitotta ez a házasság a szalónok ajtajait. Okosan ragyogtak bennük. Nem akarták csodálatba ejteni a közönséget, csak meg akartak melegezni az új helyen. Nem voltak intrikusok, türelemmel haladtak fokozatosan feljebb a lépcsőn s egymáshoz való ragaszkodásuk segítette őket: mindenkinek tetszett, szintén közmondásossá vált nagy egyetértésük. Becsületesek lévén, tisztelték is őket. Megbízható jó barátok, hűséges férjek voltak. Szolgálatkészek, lojálisak, tisztalelkűek. És ime e pillanatban mégis a legnagyobb szerencsétlenség fenyegette őket. Ma este mindkettő egy-egy levelet kapott s e levélben az öreg Godard, a jegyző bevallotta nekik, hogy tizenöt esztendő óta folyton csalásból tartja fenn magát. Vajjon azért-e, hogy a gyermekeit felnevelje? Vagy valami rejtett szenvedély miatt sikkszította el a rája bizott vagyonokat? Azt nem mondta meg nekik. Csak annyit irt, hogy elérkezett ahhoz a határhoz, amikor többé nem tudja titkolni csalását. Hogy holnap kitör a botrány s hogy ezzel szemközt életét a fiuk

kezébe teszi le. Amit ők fognak neki parancsolni, hogy tegyen, azt meg fogja tenni.

Erre a levélre szóló válasz volt az, amit Surras Godard felolvasott fivérének s amit Raville Godard helybenhagyott. És ez a válasz oly egyenes, oly bátor, oly könyörtelen volt, hogy habár nem is mint tanácsot, mégis a halált foglalta magában. Ezekben a kimért szavakban csak józanság és vaslogika nyilatkozott meg. Nem soká tanakodtak. Egyforma lélekkel tanulmányozták a rettenetes problémát s az egész igen egyszerűnek látszott eljöttük. Ez az egyszerűség tartotta fenn őket. És mi-alatt Surras Godard a borítékba csuszította a levelet, egymásra néztek.

Valaki kopogott az ajtón.

— Ki az? Ah, hát hadd jöjjön be — szólott Surras Godard, majd Raville Godard felé fordulva megjegyezte: — Ez bizonyosan Pál.

Godard Raville összeráncolta homlokát.

Izgatott ember jelent meg a küszöbön.

A Godard jegyző harmadik fia volt. Annyi láng volt a szemében, amennyi tartózkodás a másikéban. Ah, Pál nem volt körültekintő és okos. Ő is nagy utat tett, de a rendetlenség felé és házassága a bohém életbe sodorta.

Justitia csarnokából.

§. **Mit nekik a rendőr!** Palánkán történt, persze táncolt a fiatalos Jártak keményen a jó öreg valcereket, közben meg hajba kaptak valami fölött. Biztosan asszonyféle volt a dologban. Megijedt a kocsmáros: hamar a rendőrkért! Jöttek is hamarosan, az öreg Relinger meg Toldi György (a „rókalelkű“ gondolják magukban most Helleisz Gáspárék). Hamarosan rend is lett a kocsmában, Relinger kitzskolta Helleiszt a kocsmából, Toldi meg segíteni neki, mert bizony öreg már az öreg Relinger! Konrad József azonban a fegyverét fogta meg, Müller Jakab pedig vállszalagját és nem engedték ki az ajtón. Helleisz is látva, hogy most kezdődik, jól fejbe teremtette Relingert. Ez volt a hiba!

A törvényszék a napokban ítélkezett felettük és bár Konrad azt állította, hogy ő még szintén sem látta a rendőröknek, Müller pedig ropanttal csodálkozott azon, hogy véletlenül hozzáért Toldihoz és mégis elszakadt a vállszalagja; kétheti fogházra ítélte mind a hármat hatóság elleni erőszak vétsége miatt. Az ítélet jogerős.

És most mondja valaki, hogy a svábokban vér helyett káposztalé csöngedezik!

§. **Addig leste, míg megkapta.** Belyanszki Ilija szórakozást keresett. Mert ha az ember sokat dolgozik másnak napzámba, nem megvetendő, ha a maga földi jussát is követeli. A mi Ilijánk így került aztán a kocsmába, ahol szép csendesen söröskézve cincogtatta a tamburásokat. Maga sem vette észre, hogy beruggott. Beruggott pedig csúnyán, de alaposan. Valahogy odakerült Maletics István is a sógórával. Persze más asztalhoz ültek. Ők is már jókedvűek voltak. Hej, nincs is annál boldogabb érzés, mint mikor az ember érzi, hogy sürűsödik a vére! A sógór vendégségben volt Ujvidéken, a Sztévo pedig meg akarta mutatni, hogy bizony nem csak Zimonyban lehet mulatni, hanem Ujvidéken is. De lehet ám! Olyasféleképen mondhatta, hogy: „Acsi tamburás, az én nótámat huzzad“, mire Belyanszki megnehezelt, mert ő huzatta. Diplomáciai uton akarván elintézni a dolgot, fel is kapott egy sörösüveget, hogy Maleticsékhoz vágja, de a tapintatlan kocsmáros kilökte. Mit volt mit tennie, meghuzódott az utcán és kileste Maleticsékat, mikor azok vagy félóra mulva hazamentek. Az utcáról kis idő mulva még visszavolt Maletics, hogy: „Ennek ugyan megadtam a magáét“. Persze ott találták Belyanszkit az utcán alaposan összeszurkálva.

A kir. törvényszék Maletics Istvánt egy havi fogházra ítélte. A vádlott felebbezett, pedig hát nem sok egy kis hónap, — mikor olyan jól mulattak!

Nemtörődömségből egy Montmartre-beli leányt vett feleségül és most megszokásból élt vele tovább. Nagy fiu volt ez, szakállas, lármás. Testvérei szégyelték s atyja nem szerette.

— Ah, kicsikém, kicsikém — szolt Paul Godard.

És kitérte karjait.

De fivérei felálltak s az asztal mögött maradtak és az első szótól kezdve távoltartották őt maguktól. Hanem az ő száraz viselkedésük nem akadályozta meg abban, hogy szánakozásának kifejezést ne adjon. Hiszen elvégre az atyjuk volt . . . Aztán meg érteni kellett a dolgot: vannak nehéz pillanatok az életben . . . Mindez nem egyszerre jött, hanem lassanként.

De mivel látta, hogy arcuk zárkózott maradt, megharagudott:

— De hát mi lesz? Mit akartok csinálni?

Godard Surras válaszolt:

— Levelet írunk neki.

— Mi van benne?

— Hallgass ide, Pál. Mi nem hisszük, hogy te jó bírāja lehess a mi ügyünknek . . .

— Hogyan?

— Ne kényszeríts arra, hogy fájdalmas emlékeket idézzek fel benned. Mikor még atyánk el nem bukott, megvonta téled szeretetét.

§. **Meglopta a gazdáját.** Mandics Miksa mézárósinas volt Ujvidéken. A gazdája egyszer megígérte, hogy szorb karácsonyra haza mehet, ha jól viseli magát. A fiu nagyon jól viselhetette magát, mert nagyon bízott abban, hogy hazamegy. De mivel a hazautazásra nem volt pénze, feltörte a gazdája pénzesfiókját s javában keresgélte az öregjét a pénznek, mikor egy asszony a mézárszekbe toppant és rajtaérte. Persze a fiu dacára ennek hazamehetett, ezuttal véglegesen.

A törvényszék lopásért 15 napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§. **A gyűrűk.** Jovanov Julka Boróczon a patika előtt 4 szép gyűrűt talált. Bizony szép volt mind, mert a Julkának mind szép, ami fényes. Nagy örömmel mutogatta mindenkinek, hogy micsoda csodaszép ékszereket talált. — Nem tudják-e gazdáját? Bizony nem akadt gazdája, így aztán a Julka úgy határozott, hogy magánál tartja, amíg a gazdája jelentkezik, mert hát mindenki tudta, hogy nála vannak a gyűrűk.

Megneszelték azonban, hogy a Julka nem jelentette be a községháznál, hogy mit talált és feljelentették jogtalan eltulajdonítás vétsége miatt. A leány azzal védekezett, hogy nem tudta, hogy ezt be kell jelentenie, aztán meg a tanúk is igazolták, hogy kérdezősködött a gyűrűk gazdája után, — úgy aztán a törvényszék Julkát felmentette.

HIREK.

Személyi hir. Matkovičs Béla főispán vasárnap a fővárosba utazott, ahol a husvéti ünnepeket fogja tölteni.

Nagyheti ájtatosságok. A nagyheti ájtatosságok sorrendje a következő: Nagyszombat d. u. 4 órakor magyar prédikáció, utána lamentáció. Nagycsütörtök d. e. 9 órakor passio, eszoka mise, utána sokák prédikáció, d. u. 3 órakor német prédikáció, utána keresztúti ájtatosság, amelyet lamentáció követ. Nagyszombaton reggel 1/8 órakor tűz- és vízszentelés, utána szt. mise, d. u. 7 órakor feltámadási ünnepség. A nagypénteki istentiszteleten és a nagyszombati feltámadási ünnepségen a plébániai Cecilia-egyesület énekel. A lamentáción a magánszólamokat, mint évek óta, ezuttal is Hollós Lipót, Léh Jakab, idb. Zanbauer Ágoston és dr. Plukovich Sándor éneklék.

Téli időjárás. Kedd óta városunkban igazán télies időjárás uralkodik. A pentek, szombat és vasárnapi szép napokat kedden esőzés, szél, majd szerdán reggel havazás váltotta fel. A hirtelen rosszra fordult időjárás a fejlődésnek indult gyümölcsfákban tetemes kárt okozott. A keddi éjjeli szél főként a zsalyliai határban pusztított erősen.

— Tulgyorsan ítélkezett, ez még nem elég ok arra, hogy én is elítéljem.

— Nem akarok veled vitatkozni, Pál! Mi már feleltünk atyádnak . . . a lelkiismeretünk szerint és ezt a lelkiismeretet tőle örököltük. Tégy, amit jónak látsz . . . Igen te is irhatsz neki, ha akarsz . . . Tégy, ahogy tetszik!

És minden harag hiabavalónak bizonyult. Godard Surras és Godard Ravilla az asztal mögött távoliaknak és elérhetetleneknek látszottak továbbra is . . .

Éjszaka az utcán meghasonlott lélekkel járkált Paul. Több volt benne most a dühből, semmint a szánalomból. A becsületük . . . a becsületük . . . Ah, a komiszak! Nekik előnyösebb, ha az öreg eltűnik. A vér, azt mondják, ez lemos mindent! Milyen bőkezűek a más vérével! Ah, a komiszak . . . És szegény öreg! . . .

Paul szinte látta az öreg nagy fejét, borotvált ajkát, szürkülő pofaszakállát, amelyet mindannyiszor megvakart, valahányszor zavartan volt. Lopott? Miért? Ki mondja, hogy nem a fiai kedvéért?

Nem miattam! Oh nem. Ő miattuk. És ők ítélkeznek! . . . Hát ítélkezhetnek ők?

Holdfogyatkozás. Hétfőn este holdfogyatkozás volt, amely 10 óra 26 percek kezdődött és éjfél után 3 percek végződött. A holdfogyatkozás azonban nem igen volt látható, ami a borultas időjárásnak volt tulajdonítható.

Halálozás. Korény-Scheck Frigyes, a rigai operaház nagytehetségű karmestere, aki már számos igen sikerült zeneszerzeménnyel tünt ki, vasárnap váratlanul vérmegézés következtében 37 éves korában elhunyt. Az elhunytban Korény-Scheck Vincéné főgimnáziumi tanár özvegye fiát, dr. Korény Scheck Vilmos törv. jegyző és özv. dr. Horváth Gézáé bátyjukat gyászolják. A sajnós oly korán elhalálozott holttestemét Ujvidékre fogják szállítani és itt helyezik a családi sírboltba örök nyugalomra. A gyászborult család iránt városunk minden körében osztatlan, őszinte részvét mutatkozik. — *Ernst Sámuel* kereskedő életének 74. évében hosszabb szenvedés után szombaton elhunyt.

Kulturális előadás. A „Délmagyarországi Magyar Közművelődési Egylet“ ujvidéki osztályának titkára, dr. Plukovich Sándor kedden a däljai államvasuti iskolában tartott élénken látogatott előadást.

A fürdő husvétja. Az Ujvidék Városi Jódos Gyógyfürdő ezúton is közhírré teszi, miszerint a fürdő ugy husvétvasárnapján, mint husvéthétfőjén egész napon nyitva és ugy a kád, mint a gőz, nemkülönbén a vízgyógyosztály teljes üzemben lesz. Nagyszombaton azonban a fürdő déltől kezdve zárva lesz.

Kirabolt ügyvéd. / múlt héten dr. Ludaits Vitomir zentai ügyvéd lakásán betörök jártak. A Wertheim-szekrényt az utcai szoba ablakán lebozsátották az utárára és a szekrényt szétszedve, annak készpénztartalmát, 3200 koronát elvitték, a többi értékpapirokat, részvényeket stb. otthagyták. A rendőrség azt hiszi, hogy a tettet fővárosi betörök követték el egy zentai társuk segítségével, aki a helyi viszonyokkal ismerős volt.

A cigány mindent tagad. Lakatos József, Kolompár Ferenc, Sándor és István nagybaracskai cigányok január 3-án és 4-én három helyen lúdtoltat, Zelmanovics Hermann-tól pedig két libát loptak. Mindezt beismerték a csendőrtök előtt, de most tagadták mind a négy esetet, csak Kolompár Ferenc vallott be annyit, hogy két ismeretlen cigány átadott neki két libát és ő azokat eladta Szücs János-nak. A kiskoru Kolompár Sándor még azt is tagadta, hogy ő lenne a keresett Kolompár Sándor. . . . Tagadásában annyira ment, hogy amikor megmutatták neki a fogházban készített fényképet, azt is tagadta, hogy ő lenne az. A törvényszék csak Kolompár Józsefet és Sándort ítélte el, de a vizsgálati fogsággal ki is van töltve a büntetésük. Kolompár Sándort visszaviszik az aszodi javítóintézetbe, ahonnan még a múlt évben szökött meg.

Pál kitérte karjait: ő annyiszor megbocsáttott saját magának annyi joakarát volt benne!

Szegény öreg! Hozzá kellene menni! De messze volt! És a pénz? Kölesön vegye? Ez nehéz, nagyon nehéz.

Irni fog neki. Rögtön. És vissza fogja tartani tudni attól, hogy . . .

De egyelőre hazament és elmondta a feleségének, ami történt. Elmesélte fivérei viselkedését és ismét méregbe jött.

Másnap egy kis vidéki városban alkonyatkor az öreg jegyző lakása küszöbén várta a levélhordót és reménykedett . . . Egész éjszaka gyáva volt. Ma már nem is érezte gyávaságát, remélte, hogy visszatartják: elvégre a gyermekei voltak és ő miattuk bukott el . . .

A levélhordó egyetlen levelet adott neki. Godard ur megismerte az írást és felment szobájába, hogy elolvassa. Lentől zajt hallottak, benyitottak hozzá és halva találták.

Másnap az első postával érkezett a kis városba a Pál szép, gyengédséggel és szeretettel teljes levele, amelyet egy kissé elkésve tett a postára . . . Ez az egész . . .

Az ájtatosság örültje. Aminap a szabadkai detektívek egy furcsa viselkedésű 40-45 éves asszonyt figyeltek meg, aki a piacon minduntalan letérdelt s imádkozott, a járőkelőkre zavarosan nézett s értelmetlen szavakat mormogott. Két titkos rendőr felkísérte a rendőrségre. Ott az ismeretlen asszony a kapitányi előszobában letérdelt, s imakönyvét elővéve hangosan imádkozott s közben-közben keservesen zokogott. Próbálták kihallgatni, azonban egyetlen kérdésre sem adott feleletet. Mondották neki, álljon fel a földről, az őrült asszony azonban kenetes hangon azt válaszolta:

— Ez itt az oltár és énnekem jó ez a hely.

Arra sem lehetett rábírni, hogy bemenjen a kapitányok szobájába kihallgatásra. Ott az előszobában megkérdezték, hogy hívják.

— En az ur lány vagyok, — volt a felelet. Arra a kérdésre, hová való, ezt felelte: — Küldtettem és itt vagyok.

Mint hogy a rendőrségen látták, hogy nem holdogolnak a szerencsétlen asszonnyal, beszállították a kórház megfigyelőjébe és ha majd visszatér öntudata, kihallgatják.

Megfelebbezett lelkészválasztás.

Bácsóvárosban a januárban elhunyt Lázity Dömötör gör. kel. lelkész helyébe a napokban megválasztották Lázity Györgyöt, az elhunyt lelkész fiát. A választást Prótiás Márkó és Popovics Zlatoje lelkészjelöltek megfelebbezték azon az alapon, hogy az ujvidéki főesperes, aki a választásokat vezette, Lázity György mellett korteskedett a választás alkalmával.

Nagy szerencsétlenség egy templomépítéssel. Temesvárról jelentik: A torontálmezei Módos községben nagy szerencsétlenség történt, hol új katolikus templomot építenek. A templomot ugyanis a zágrábi káptalan mint kegyur építteti és a hatalmas, nagy templom építését még tavaly kezdték meg. E hét elején vették fel újra a munkát és mikor tegnap a templom hajójának egyik boltívét befejezték, az egész boltív nagy robajjal leszakadt, magával rántva az állványokat és a rajta dolgozó kőművesmunkásokat. Összesen hat munkás esett áldozatul. Két munkás agyrázkodást szenvedett, a többiek súlyosan megsebesültek. A szerencsétlenül járt munkásokat a módosi kórházba szállították. A vizsgálat megindult annak kiderítésére, hogy kit terhel a felelősség a szerencsétlenségért.

Névnapról a halálba. Volford József királyhalmi gazdánál március 19-én József napját ünnepelték. A vendégek másnap reggelig mulattak. A vendégek közt volt a gazda fia is, aki másnap reggel holtlétrezen indult haza öttömősi birtokára. A részeg ember bázamemet eltévesztette az utat és az átokházi zsümbökos, áradásos területre tévedt. A kocsit elakadt a sáppedő talajban. Volford útni-vern kezdte a lovakat, közben elvesztette az egyensúlyt és a megvadult lovak közé bukott. Az ágaskodó lovak is elestek és az egyik éppen a gazdára esett, aki így megfulladt a sekély vízben. A két ló szintén az ingoványba süllyedt. Mind a kettő befulladt, sőt az egyik vemhes ló kilődás közben egy csikónak adott életet. Estefelé az átokházi esordás akadt rá a vízbe fulladt gazdára és a lovakra.

Borbély, aki zsebet beretvál.

Vujkovics Lámics József szabadkai lakos a napokban együtt mulatott Szőke János fodrász barátjával egyik szabadkai koresmában. A két barát tetemes mennyiségű italt fogyasztott el és mire felhagytak az ivással, Vujkovics teljesen berugott. Szőke hazakísérte barátját a lakására. Vujkovics lefeküdt aludni és mire kijőzanodva felébredt, rémülten vette észre, hogy a mellénye belső zsebéből kilopták a pénztárcáját, melyben 590 korona készpénz volt. Vujkovics gyanuja Szőke Jánosra irányult. A rendőrök elfogták Szőkét és vallatni kezdték. Szőke eleinte tagadt, de később az ügyes keresztkérdések során beismerete tettét és kivallotta azt is, hová tette a pénzt. A honvédlaktanya kantinjában elmulatta egy részét, a többit pedig egy kórákás alá rejtette. Később a rejtékhelyet is elárulta, hol a pénzt meg is találták.

Felmentő ítélet. Az Óbecsén nov-ben volt inas háború halált okozott tettesének ügye szerdán délután nyert végítéletet a szegedi

ítélőtábla előtt. Brezdicska Sándor pékinast, a ki a támadó Kovács Brankó cipészinasat védekezése közben szíven szúrta az ujvidéki kir. törvényszék, beigazolva látva az önvédelmet, fölmentette. A ügyész megfelebbezte az ítéletet és így került mult hó 27-én az ügy a szegedi tábla elé, amely megerősítette a törvényszék ítéletét és jogerősen felmentette Brezdicska Sándor pékinast.

Az Apollo színházban esütőtörökön kerül bemutatásra a *Verőfényben* 3 felv. társadalmi dráma Psilander W. koppenhágai királyszínház művészeivel a főszerepben. — Ez a darab képezi az Apolló színház e heti műsorának piéce resistance-át. — Legközelebbi újdonságok: *Zigomár II.*, *Asia Nielsen képek*, *Scott kapitány délsarki utazása*, melyen részt vett egy nagy filmyár mérnöke is, aki végtelenül érdekes felfedező út minden momentumát pompás mozgófényképekben örökítette meg. E mozgófényképek jövő héten lesznek bemutatva az Apollo színházban, továbbá a *Desdemona* v. a féltékeny Othello társadalmi dráma 2 felvonásban. A főszereplő W. Psilander a koppenhágai Királyszínház tagja.

SZÍNHÁZ.

Szombat: „Ármány és szerelem“. A közönség kellemes érzésekre ébredett, mikor híre jött, hogy Beregi az „Ármány és szerelem“ szerepét szánta Ujvidéknek. Azt hiszem úgy éreztük magunkat, hogy bennünket mint színházi publikumot megbecsülnek, megértének, mert kevés olyan színész van, talán egy sem, aki minden színpadon, minden közönségnek kedvéért az Ármány és szerelemre vállalkozék. Vannak színészek kik a legkisebb kockázatra sem képesek, mikor arról van szó, hogy új, idegen közönséget kell meghódítaniuk. Beregi megtette. Nemcsak azért, mert uralni tudja a helyzetet, a közönséget, hanem azért is, mert a mi közönségünk érett ízlésű, finom érzésű közönség, mely a színpadi csemegéket valódi izükon tudja élvezni. Mégis, bizonyos szorongással ültem a zsölyében — hogy lesz, milyen lesz? Fellebbent a függöny. Az első jelenetek rithmusai mintha kissé ösdiak, talán idegenek lettek volna, de néhány perc múlva ezt már nem érzem. Mintha menék vissza valami régi világba, mintha én is úgy beszélnek és úgy éreznek mint ők, — mint Schiller. A két romantikát megszokja a szemem, a halvány-rózsaszínű kétszáz év előtti szerelem egész szépek tünik, egész természetesnek. Hiszen az igaz, amit itt játszanak, teljesen igaz. . . . Beregi vitte a darabot, emelte és ragadta magával. Hogy hogyan játszott? Mi már ismerjük őt! — Gömöri, Füzés, Inke, Vákár, Forgács jók voltak, a darab zökkenés nélkül ment, — éppen úgy, amint kell.

Vasárnap: „Berkovics és társa“ második előadása kevés közönség előtt ment. — Sokan azt hiszik, hogy csak azok a darabok jók, amik már végig járták egész Európát. De uramfia, valahol csak kell először adni egy darabot, nem ilheti az meg a születésekor már a 300 ik jubileumát! A közönség hálás volt és sokat nevetett meg tapsolt jókedvű mókás jeleneteken. Kállay, Révész, Pataki és Vákár nagyon tetszettek, — ügyesek voltak.

Hétfő: „A sasfiók“ előadása elég nagy-számú közönség előtt folyt le. Az előadás jó volt, a darab legfőbb szépségei érvényesültek. A szereplők között különösen kivált Kiss a címszerepben, átgondolt, kidolgozott játékával, mely az előadás végéig nem lankadt. A közönség sokat élvezett. Jó volt még nagyon Vákár Metternich szerepében. Kissé zavarólag hatott néha a karzat viselkedése. — Sokan ugyanis azzal az eltökélt szándékkal mennek a színházba, hogy ott mulatni fognak, jobban mondva, hogy nevetni fognak. Persze ők aztán nevetnek, akár kell, akár nem; és némely megrázó jelenetnél szinte fizikai fájdalmat érez az ember ilyenkor.

Kedden az „Elvált asszony“-t adták az ismert szereposztásban.

42/912. sz. I.

Kihirdetés.

Kihirdetem, hogy a következő két házasság egymással házasságot szándékozik kötni, úgy mint:

Völegény: Riedinger Pál, nőtlen, methodista prédikáló, methodista vallású, 29 éves született Stuttgartban, lakhelye Szenttamás, szüleinek családi és utóneve Riedinger Károly, Atz Karolina.

Menyasszony: Dautel Mártha, hajadon, házt., ág. hitv. ev., 22 éves született Ungeheuerhofban, lakhelye Ungeheuerhof, szüleinek családi és utóneve Dautel Gottlieb, Eckert Katalin.

Szenttamás, (B. B. m.) 1912. évi március hó 30-án.

Kosztics Sándor, sjegyző.

Nr. 42/912. I.

Kundmachung.

Es wollen sich in die Ehe begeben:

Bräutigam: Paul Riedinger, ledig, Prediger Methodister Confession, alt 29 Jahre, gebürtig in Stuttgart, wohnhaft in Szenttamás, Name seiner Eltern Karl Riedinger u. Karoline Atz.

Braut: Martha Dautel, ledig, Beschäftigung Haushaltsmitglied, Augsburgener ev. Confession, 22 Jahre alt, gebürtig aus Ungeheuerhof, wohnhaft in Ungeheuerhof, Name ihrer Eltern Gottlieb Dautel u. Katharina Eckert.

Szenttamás, (B. B. K.) am 30. März 1912.

Alexander Kostics, Vice-Notär.

189. szám/1912 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1912. évi 605. sz. végzése következtében Dr. Handler Zsigmond ügyvéd által képviselt Jakob Weiners Sohn javára 331 kor. 51 fill. s jár. erejéig 1912. évi január hó 19-én foganatosított kielégítés végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 15351 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m. bútor darabok, szövetek, vászon, ruhafalék, gramofonok nyújvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ujvidéki kir. járásbíróság 1912. évi V. 121/9. számú végzése folytán 331 kor. 51 fill. tőkekövetelés, ennek 1911. évi december hó 11. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 73 kor. 35 fill.-ben bírólag már megállapított költségek erejéig, Ujvidéken Temerini-utca 12. sz. a. leendő megtartására 1912. évi április hó 4. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legfőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ujvidék, 1912. évi március hó 12-én.

Korváth, kir. bir. végrehajtó

Egy éjjel kávéház oldalra alkalmas helyiséggel rendelkező ház előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó vagy bérbeadó. Áll 2 előszobából, 6 szobából és a szükséges mellék-helyiségekből.

Bővebbet nyújt Csirics János Zimony, Halász-utca 4. alatt.

1802. szám/1911. végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1911. évi 17709. számú végzése következtében Dr. Freund Ede ügyvéd által képviselt ifju Roth Béla javára 230 kor. s jár. erejéig 1911. évi november hó 20-án fogantositott kielégítés végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 4888 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m. különféle butodarabok, szövek, gramfonok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ujvidéki kir. járásbíróóság 1911. V. 2040/4. sz. végzése folytán 230 kor. tőkekövetelés, ennek 1911. évi augusztus hó 31. napjától járó 6% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 111 kor. 96 fill. ben bírólilag már megállapított költségek erejéig Ujvidéken Temerini-utca 12. sz. a. leendő megtartására 1912. évi április hó 6-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ujvidék, 1912. évi március hó 12.

Norváth, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó május 1-től

egy szép utcai lakás mely áll:
2 utcai, 2 udvari, 1 előszobából,
konyha, éléskamra, fűskamrából.

Bővebbet Lövész-utca 6. szám alatt.

2-3

ajánlja dusan felszerelt fűszer, kávé, tea, rum, ásványvizek és magyarádi hegyaljai borok nagy raktárát. Különösen figyelembe ajánlja szőlősgazdáknak a nála kapható „Kontinental” nevű szőlőajtógumit, mely a maga nemében páratlan s a legrosszabb időben is kitart. Erről számos elismerő levél tanuskodik. Különösen ajánlja továbbá a „Saxonia” rézgalicot, mely 96%-os, raffált stb.

Dus választéka

van konyhakerti magvakból is, melyeknek csiraképeségeért jótáll.

Árjegyzékkel ingyen és bérmentve szolgál. 2-25

M. kir. dohány, szivar, okmány s postabélyeg áruda.

Cognac, Szerémi szilvórium.

92%-os denaturált szesz.

Ujvidék város legjobban ajánlható cégei.

A Bresslauer-féle női divat-szalonn

december hó 1-től kezdve

Kossuth Lajos-utca 29. házba költözött.
(Kuborczy-cukrászda épület.)

— Számos éremmel kitüntetve! —
Balasics András .. elsőrangú ..
divat uri szabó

Ujvidék, Duna-utca 11. szám.

ELISZEK FANNY

DIVATTERME 27-52

Ujvidék, Jenőherceg-utca 2. sz.

Divatáruház. Divatáruház.

Löwy Mátyás és Társa

Ujvidék, Ferenc József-tér 4. sz.

Uj. SCHOMANN JÁNOS, Ujvidék.

Villanyerőre berendezett Cement-Mozaik, csiszolt Gránitalap és Műkőgyár. Sütő-utca 1., Danisits-utca 3. Igen dús modernstílusú sirkóráktár Duna-utca 23. sz. alatt.

Stojkovits és Babits

szerb és montenegrói kir. udv. fényképészek
Ujvidék, Kossuth Lajos-utca.

Alapítva 1860. Telefon 99. sz.

KRAUSZ DÁVID uriszabó
UJVIDÉK, FERENCZ JÓZSEF-TÉR 2. SZ.
Kizárólag angol- és francia-kelmék dús választéka.

Singer József

Montenegro kir. fényképésze

UJVIDÉK, Duna-utca 9. szám.

Legolcsóbb és legjobb bevásárlási forrás

Párisi nagy áruház

UJVIDÉK, II. Rákóczi Ferenc-út 13.

5 liter bor rendelésénél

házhoz szállít

WACHTL IMRE kádármester
9-52 Ujvidék, Petőfi-utca 5. sz.

REGÉNYI ISTVÁN

Délmagyarország legrégebb és legolcsóbb

ékszer és óras üzlete.

A GROSSINGER-féle

Lili crème a legszebb bőrszépítő és
bőrfinomító készítmény.

Dr. Lehmann-féle szappan nagyon kedvelt pipere-cikk.

HOROSKO ISTVÁN

kárpitos és díszítő-mester 27-52

UJVIDÉK, BUZA-TÉR 18. SZÁM.

SINGER CO.

varrógép részvénytársaság

Ujvidék, Kossuth Lajos-u. 46-48.

Weisz Hermina II., Kenyer-utca
51. szám. —

Ruhákat a legszebben fest és vegyileg tisztít.

— Alapított 1830. —

Telefon 272.

Telefon 272.

ROSENBAUM SIMON

UJVIDÉK, (Limán).

— Szerszámfa, tűzifa és széntelepe. —

GROSZ

és

KRAUSZ

butor és szőnyeg
nagyáruháza

UJVIDÉK.

Telefon 24.

Láng János .. söresarnoka ..
elsőrangú konyha

Ujvidék, II. Rákóczi Ferenc-út 4. sz.

DROGERIA

A vörös + keresztthez.

KLEIN OSZKÁR Ujvidék, Kossuth Lajos-utca.

Wurst Lajos utóda Almoslinó Fülöp

UJVIDÉK, Duna-utca 35.

Porcellán-, kő-, majolika- és üveg-nagyáruház

oseh és belga táblaüveg, mindennemű luxustárgyak, dohányzó készülékek, sakkasztalok. Kínazüst, díszágyak, alpakka- és acél-évkészletek, világító eszközök, feltűnő szép kivitelű lámpák, tükrök, képkeretek nagy választékban, terrakotta figurák, etagerok, theasztalok. 4-6

Diszes választék! Nagyban és kicsinybeni elárúsítás. Jutányos árak!

Kenyér-utca 49. szám

alatt levő urilakás kladó.

Bővebb felvilágosítás 2

Königstädtler Dusánnál nyerhető.

Eladó Szent István-utca 8. sz. alatt levő házam előnyös feltételek mellett

11 Gály József, rókusi kántortanító.